

6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym przed przyjęciem niekorzystnego środka – które przysługuje jej na mocy art. 41 ust. 2 karty – w toku zatwierdzania przez prezesa EBI sprawozdania końcowego komisji dochodzeniowej.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia art. 41 ust. 2 tiret trzecie karty, dotyczącego obowiązku uzasadnienia decyzji przyjmowanych przez administrację.
  - Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana uchybiła obowiązkowi wydania uzasadnionej decyzji, ponieważ prezes EBI nie wyjaśnił powodów, dla których zatwierdził sprawozdanie końcowe komisji dochodzeniowej.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2020 r. – Pollinis France/Komisja

(Sprawa T-554/20)

(2020/C 399/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pollinis France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Lepage)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wyrażnej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 21 czerwca 2020 r. oddalającej wniosek potwierdzający o dostęp do dokumentów zarejestrowany pod numerem referencyjnym GESTDEM nr 2020/2083 zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾;
- połączenie niniejszego postępowania z postępowaniem zarejestrowanym w sprawie o sygnaturze T-371/20;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 3 000 EUR tytułem kosztów postępowania na podstawie art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ Komisja Europejska nie uzasadniła zastosowania wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ istnieje nadrzędny interes publiczny przemawiający za ujawnieniem żądanych dokumentów, oraz że dokumenty te powinny zostać objęte szerszym dostępem, przyznanym „dokumentom ustawodawczym”.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, ponieważ wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 należy interpretować i stosować tym bardziej rygorystycznie, gdy żądane informacje dotyczą emisji do środowiska.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie może opierać się na ochronie prywatności i integralności osoby fizycznej, ponieważ art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stanowi, że „[jeśli] wyjątki dotyczą jedynie części tego dokumentu, pozostałe części dokumentu powinny być ujawnione”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006, L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2020 r. – MF / eu-LISA

(Sprawa T-568/20)

(2020/C 399/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MF (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 października 2019 r. o rozwiązaniu ze skarżącym umowy ze względu na to, że nie można mu było wydać poświadczenia bezpieczeństwa – w zakresie w jakim zawierała ona również odmowę dostępu do EUCI;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 maja 2020 r. oddalającej zażalenie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, iż decyzja o rozwiązaniu umowy jest niezgodna z prawem wskutek naruszenia przez pozwaną art. 11 ust. 5 lit. b) decyzji Komisji oraz zasad bezpieczeństwa eu-LISA.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2020 r. – Ryanair / Komisja

(Sprawa T-577/20)

(2020/C 399/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska